

РЕШЕНИЕ

№ 372

гр. София, 12.03.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ ГРАДСКИ СЪД, ТО VI-1, в публично заседание на деветнадесети февруари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Румяна Спасова

при участието на секретаря Славка Кр. Димитрова
като разгледа докладваното от Румяна Спасова Търговско дело № 20231100901350 по описа за 2023 година

за да се произнесе, взе предвид следното:

Предявени са обективно кумулативно съединени искове с правно основание чл. 327, ал. 1 ТЗ и чл. 86, ал. 1 ЗЗД.

Ищецът твърди, че е титуляр на лицензия № Л-408-17/01.0.2013 г. за доставка на електрическа енергия от доставчик от предна инстанция, допълнена с права и задължения за дейността „координатор на специална балансираща група“ с Решение № И1-Л-408 от 29.01.2014 г. на Държавната комисия за енергийно и водно регулиране, към настоящия момент – Комисия за енергийно и водно регулиране. Посочва, че считано от 09.11.2021 г. започнал да снабдява „Ю.е.“ ООД с електрическа енергия, спазвайки лицензията си за доставка на електрическа енергия от доставчик от последна инстанция – услуга от обществен интерес. Твърди, че едва на 22.11.2022 г. бил сключен между страните Договор за комбинирани услуги по Общи условия за доставка на електрическа енергия от доставчик от последна инстанция № 22ПЕ-9901012, предмет на който е доставката на електрическа енергия за обекта „МОЛ България“. Посочва, че ответникът му дължи суми за незаплатена електрическа енергия за месеците август, септември и октомври 2022 г., ведно с обезщетение за забава в размера на законната лихва от датата, следваща падежите за плащане на трите надлежни фактури до датата на исковата молба. Твърди, че с писмо от 05.04.2023 г. ответникът не оспорил нито основанието на претенцията на „н.е.к.“ ЕАД, нито нейния размер. Предвид изложеното иска да се постанови решение, с което да се осъди ответникът да му заплати сумата 602 084,83 лева за главница за горепосочените три месеца и сумата 49 342,46 лева лихва за забава. Претендира разноски, включително и тези за обезпечение на бъдещ иск.

В срока по чл. 367 ГПК ответникът заявява, че исковите са допустими и основателни. Посочва, че не оспорва задълженията за главница и обезщетение за забава. Предвид

изложеното иска да се постанови решение в хипотезата на чл. 237 ГПК – признание на иска.

В срока по чл. 372 ГПК ищецът заявява, че с оглед изразеното с отговора категорично признание на исковата молба по смисъла на чл. 237 ГПК, иска да се постанови решение въз основа на цитираната разпоредба.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства и изявленията на страните намира, че са налице предпоставките, предвидени в чл. 237 ГПК за постановяване по делото на решение при признание на иска, поради следните съображения:

Със становище от 16.02.2024 г., подадено преди проведеното на 19.02.2024 г. съдебно заседание, ответникът „Ю.е.“ ООД заявява, че поддържа изложеното с отговора на исковата молба, не оспорва задълженията на дружеството и прави искане да се постанови решение в хипотезата на чл. 237 ГПК – признание на иска.

В проведеното първо редовно съдебно заседание ищецът прави искане за постановяване на решение съобразно направеното признание на иска.

Съдът намира, че не са налице пречките за постановяване на решение при признание на иска по чл. 237, ал. 3 ГПК, тъй като признатото право не противоречи на закона и на добрите нрави и е такова, с което ответникът може да се разпорежда.

Съобразно изложеното и предвид направеното от ответника признание на исковете, налице са предпоставките за постановяване на решение, основаващо се на признанието на иска. Съгласно чл. 237, ал. 2 ГПК съдът не излага мотиви по съществото на спора.

С оглед изхода на спора право на разноски има ищецът. От негова страна са извършени разноски в общ размер на 26 997,09 лева, от които 40 лева за държавна такса за разглеждане на молбата по чл. 390 ГПК, 450 лева за юрисконсултско възнаграждение по ч.гр.д. № 7235/2023 г. на СГС, I-29 състав, 26 057,09 лева за държавна такса за исковото производство и 450 лева за юрисконсултско възнаграждение за исковото производство, определено на основание чл. 78, ал. 8 ГПК вр. чл. 37 ЗПП вр. чл. 25, ал. 1 НЗПП.

Така мотивиран, Софийски градски съд

РЕШИ:

ОСЪЖДА на основание чл. 327, ал. 1 ТЗ „Ю.е.“ ООД, с ЕИК: ****, с адрес: гр. София, ж.к. „Бенковски“, ул. „****“, да заплати на „н.е.к.“ ЕАД, с ЕИК: ****, с адрес: гр. София, ул. ****, сума в размер на **602 084,83 лева /шестстотин и два лева осемдесет и четири лева и осемдесет и три стотинки/**, представляваща дължима сума за електрическа енергия за месеците август, септември и октомври 2022 г., ведно със законната лихва върху сумата, считано от датата на предявяване на исковата молба 20.07.2023 г. до окончателното изплащане, както и на основание чл. 86, ал. 1 ЗЗД сума в размер на **49 342,46 лева /четиридесет и девет хиляди триста четиридесет и два лева и четиридесет и шест стотинки/**, представляваща дължимо обезщетение за забава върху главниците за периода от датата на падеж на всяка от трите фактури до датата на подаване на исковата молба.

ОСЪЖДА на основание чл. 78, ал. 1 ГПК „Ю.е.“ ООД, с ЕИК: ****, с адрес: гр. София, ж.к. „Бенковски“, ул. „****“, да заплати на „н.е.к.“ ЕАД, с ЕИК: ****, с адрес: гр. София, ул. ****, сума в размер на **26 997,09 лева /двадесет и шест хиляди деветстотин деветдесет и седем лева и девет стотинки/** представляващи направени в обезпечителното и в настоящото производство разноски.

Решението подлежи на обжалване пред Софийски апелативен съд в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Софийски градски съд: _____